

Moció de rebuig a la producció i venda d'armes que alimenten els conflictes dels què fugen les persones refugiades

1. Atès que, tot i que el nombre total de persones refugiades que entren a la Unió Europea ha anat minvant a causa de les restrictives polítiques migratòries i actualment acull únicament un 10% del total de persones refugiades i desplaçades al món, més de 250.000 persones van veure's obligades a entrar a la Unió Europea als anys 2019 i 2020 a través de rutes insegures i perilloses, facilitant la mort o la desaparició de més de 3.800 potencials sol·licitants d'asil, segons dades de la Comissió Europea.
2. Atès que la immensa majoria d'aquestes persones fugen de conflictes armats que tenen lloc amb l'armament importat principalment de països d'Occident. Dins el rànquing de països exportadors d'armes, l'Estat espanyol se situa a la 7a posició a escala mundial, i a la 4a a l'Orient Mitjà, essent una de les seves principals clients Turquia, que actualment participa directa o indirectament de com a mínim 3 conflictes armats. Segons el reconegut centre de recerca Stockholm International Peace Research Institute (SIPRI), Àsia i Orient Mitjà són els principals destinataris d'un comerç d'armes que està creixent continuadament des del 2004, i que avui ja és un 20% més elevat que llavors. Pel que fa a les exportacions de la Unió Europea, Orient Mitjà se situa com al segon comprador d'armament.
3. Atès que en aquest darrer any hi ha hagut un nou rècord històric en l'exportació d'armes espanyoles, assolint -al primer semestre de 2020- els 22.544,8 milions d'euros, la xifra més alta dels darrers 10 anys i superior a la suma de les autoritzacions de 2018 i 2019 juntes, segons l'informe "Exportaciones de Material de Defensa y Doble Uso" del primer semestre del 2020 publicat per la Secretaría de Estado de Comercio.
4. Atès que tant a nivell europeu com espanyol existeixen mitjans legals per assegurar una regulació i control en les destinacions del comerç d'armes. Però la insuficiència de rigor en l'aplicació dels reglaments de control de comerç d'armes està contribuint a mantenir vius bona part dels conflictes armats que tenen relació directa amb una de les pitjors crisis de refugiats de la història, davant la qual els mateixos països exportadors d'armes estan adoptant una resposta feble i insuficient.
5. Atès que les polítiques de foment i autorització d'exportacions d'armament encara presenten una gran opacitat, ja que les actes de la Junta Interministerial per al Comerç i Control del material de defensa i Tecnologies de doble ús són secretes. El Ministeri de Defensa hauria d'informar a la Comissió dels contractes entre governs o memoràndums d'Enteniment que puguin tenir efectes en el comerç d'armes. Només així és possible determinar si la política governamental de la legislació en matèria de control del comerç de les exportacions en matèria de defensa s'està aplicant degudament.
6. Atès que una proporció substancial d'aquests pressupostos han beneficiat les empreses d'armament i de seguretat en un mercat de seguretat fronterera que creix

aproximadament un 8% a l'any. Airbus, Leonardo, Safran, Thales i l'espanyola GMV Aerospace and Defence són algunes de les empreses armamentistes i de seguretat que aquest van obtenir contractes de seguretat fronterera al 2018 i al 2019.

7. Atès que amb la UE està promovent pressupostos europeus per la R+D militar i de seguretat que els vincula amb el control dels fluxos migratoris que mostren un procés de militarització de les polítiques de seguretat comunitàries que afavoreixen els productes que fabriquen les indústries del sector armamentístic.
8. Atès que el 14 de juliol de 2016 el Parlament de Catalunya va aprovar una Moció advocant per la Desmilitarització de Catalunya, que, entre d'altres contemplava no concedir ajuts i no promoure activitats per part de l'Administració a la indústria militar a Catalunya, inclòs el suport a la recerca i el desenvolupament explícitament orientats al creixement de la indústria militar i armamentista.
9. Atès que l'informe 42 del Centre Delàs d'Estudis per la Pau sobre la Indústria militar i de seguretat de fronteres a Catalunya revela que a Catalunya hi ha importants companyies produint armament o components de tecnologies militars el destí del qual és la guerra, però encara més companyies que juguen un paper molt rellevant en la indústria de la seguretat i la militarització de fronteres a l'Estat Espanyol i a la Unió Europea, com ara Indra, Sener, Tecnobit, GMV, Rohde & Schwarz, Gunnebo, Accenture, Sopra Steria, ATOS IT o Thales.

És per tot això que el Centre d'Estudis per la Pau J.M. Delàs proposen al Ple de l'adopció dels següents **ACORDS**:

PRIMER.- L'ajuntament de farà les passes necessàries per assegurar que els concursos públics afavoreixin empreses que no estiguin vinculades a les exportacions d'armament i material de defensa o a la seguretat fronterera, o que no treballin amb empreses vinculades a aquestes indústries, incloses les empreses que donen suport a la recerca i el desenvolupament explícitament orientats al creixement de la indústria militar i armamentista.

SEGON.- Aquest compromís es traduirà en la tramitació de les disposicions legals necessàries per a la seva articulació en el termini màxim de sis mesos des de l'aprovació d'aquesta moció.

TERCER.- Treballar amb el Centre Delàs d'Estudis per la Pau per informar de les empreses vinculades amb la fabricació d'armament.

QUART.- Fer públic el compromís d'aquesta moció a la ciutadania de, al Centre Delàs d'Estudis per la Pau, als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya i a la Comissió d'Economia del Parlament de Catalunya, al Ministeri d'Hisenda, als governs de la Generalitat i d'Espanya, a la Federació de Municipis de Catalunya i a l'Associació Catalana de Municipis i Comarques.

CINQUÉ.- Declarar ciutat lliure d'empreses que fabriquen armes o contribueixin a la militarització de les fronteres i, per tant, rebutjar la instal·lació, a la nostra

ciutat, d'empreses que tinguin alguna relació amb la producció i venda d'armament o amb la provisió de materials i serveis destinats a la militarització de les fronteres.